

ದೇವರ ತಾಳ್ಳೆಯ ಮುಗಿದು ಹೋಡಾಗ

(1 ಅರನು 21)

ನಾವು ದೇವರ ಶ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಳೆಯ ಮೇಲನ ಹಾರಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಾವು ದೇವರ ನಾಯ ಮತ್ತು ಹಬಿತ್ತತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಬೋಧಿಸದೆ, ನಾವು ದೇವರ ನಂಭೂತಣ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು (ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 20:27) ಬೋಧಿಸಲಾರೆವು ಇದು ಹಾಷವನ್ನು ಸಹಿಸದ ದೇವರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವಿ 29:1ರಲ್ಲ “ಬಹಳವಾಗಿ ಗ್ರಂಥವನು ವಿಷದ ಹಾಗೆ ಹಕ್ಕನೇ ಮುಲಿದು ಜೀಳುವನು” ಎಂದಿದೆ. ಈ ಭಾಗವು ಕರುಣೆಯಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ, ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮೇಲಂದ ಮೇಲೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಿತಿನಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವದನ್ನು ಚೊಂಡುತ್ತಿದೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೇವರ ತಾಳ್ಳೆಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ “ಒಮ್ಮೆಲೇ” ಕಿಳಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವು ಹಲಹಾರವನ್ನು ಖೀಲ ಒಡೆದು ಹೋಗಿರಬಹುದು! ಎಂಂತ ಭಯಾನಕ ನಂಗತಿ!“

ಬೈಬಲ್ ಈ ತರದ ತತ್ವಗಳ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ತಂಜಿದೆ. ಅವಿನ ನಗರಗಳಾಗ ಸೋಳೆಯೋಮ್ ಮತ್ತು ಗೋಮರಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು, ಲೋಟಸಂಭ ನೀತಿವಂತ ಮನುಷ್ಯನು ಸೋಳೆಯೋಬಿಗೆ ಬಂದನು; ಆದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯೈತಕೆಯಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದರು. ಆದಿಕಾಂಡ 19ರಲ್ಲ ಈ ಹಣ್ಣಾದಲ್ಲ ನೀತಿಯು ಅಂದಧಾರಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೆಳಕ್ಕಿಜ್ಞಾನಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ದೇವರು “ಇನ್ನು ನಾಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರು “ಹಲಹಾರವನ್ನು ಖೀಲ ಮುಲಿದುಹೋಡರು” ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಭಾಬಿಯಿಂದ ಅಂತಿಮಿಸಿಹಾಕಿದನು.²

ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾರ್ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಯಾದಾಯಗಳಿರುತ್ತದೆ ದೇವರ ತಾಳ್ಳೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಪಂಚಗಳಿಂದ ಹಲ್ಲಿಸಿದವು. ಆದರೂ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಕಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ತನ್ನ ಶ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು, “ಅವರು ದೇವತ್ವೇಷಿತರನ್ನು ಗೀಳ ಮಾಡಿ ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತುಜ್ಜೀವಿಸಿ ಆತನ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಿಯಾಂಜಿಸಿದ್ದಿಲಂದ ಆತನ ಕೊಳಜಾ ಗ್ರಿಯಿ ಆತನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಲಾಲಯಹತ್ತಿತ್ತು, ಅದರ ತಾರವು ಅಲಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ” (2 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 36:16; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು). ದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, “ಇಷ್ಟು ನಾಕು!” ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವರು ಮುಲಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು - ಹೊದಲು ಇನ್ನಾಯೀಲ್ಯಾರ್, ನಂತರ ಯಾದಾಯದವರು.

ದಾಸಿಯೀಲ 5 ರಲ್ಲಿಯ ಬೆಲ್ಲಜ್ಞರನನ್ನು ನೆನಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾ. ಆತನ ಅತಿಥಿಗಳು ಕುಡಿತದ ಕಾಳದಲ್ಲ ತೊಡಗಿದ್ದರು, “ಅವರು ದೇವಾಲಯದ ಹಬಿತ್ ಹಾತೆಗಳಿಂದ ಕುಡಿಯತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗಲೇ ಬಬ್ನನ ಕೈಯ ಬೆರಳಗಳ ಬಂದು ... ಅರಮನೆಯ ನುಣ್ಣಿದ ಗೊಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬರಕ ಬರೆದವು” (ಪಜನ 5; ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನನ್ನದು): “ಮೆನೇ, ಮೆನೇ, ತೆಕೆಲ್ಲ, ಉಫಸೀನ್ ... ನೀನು ಕರ್ಕಿಯಿಲ್ಲ ತಾಗಾಡಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದೀ” (ಪಜನಗಳ 25, 27) ದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನು “ಇನ್ನು ನಾಕು!” ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಆ ಹಣ್ಣಾದ ಜಿದ್ದುಹೋಯಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲಜ್ಞರನು ನತ್ತುಹೋಡನು (ಪಜನ 30). ಒಮ್ಮೆಲೇ, ಆತನು

“ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಿಲಿ ಒಡೆದುಹೊಳೆದನು.”

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಹೇರೋದ ಅರ್ಥನ ಕಥೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯೇಗಳ 12). ಹೇರೋದನು ಜನರೆದುರು ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತನು. ಜೋನ್ಸನ್‌ನಾನು ಆತನು ಬೆಳ್ಳಿಯಗೆಯರುವ ಬಣ್ಣೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಮುಂಜಾನೆಯ ಸಾರ್ಥಕನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಹೇರೋದನು ಹೊಳೆಯಿತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜನರು “ಇದು ದೇವರ ನುಡಿ ಎಂದು ಆಭ್ಯರಣಿಸಿದರು ... !” (ಪಜನ 22). ಹೇರೋದನು ಆ ಹೊಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣೆಯಾಗಿ ಒಳಿತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದೇವರು ಹೇಳಿದನು “ಇದು ನಾಕು!” ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯೇಗಳ 12:23 ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ಆ ಫಳವನ್ನು ಅವನು ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾಸದೆ ಹೋದಿದಲಿಂದ ಕರೆನ ದಾತನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಡಿದನು.” (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನಷ್ಟದು.) ಜೋನ್ಸನ್‌ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಹೇರೋದನು ತನ್ನ ಹೊಳೆಯಿಲ್ಲ ಭಯಿಂಕರವಾದ ನೋವನ್ನು ಇಷ್ಟುಡಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಿದನು. ಆತನನ್ನು ಆತನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಲ್ಲ ಹೊಕೆನ್ಯಾಯಿದರು, ಆತನು ಬಿಡುದಿನಗಳಿಂದ ನೋವನ್ನು ತಾಜಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಆತನು ನತ್ತನು (ಪಜನ 23ಬಿ). ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ಆತನು ಹುಳಿದ್ದು ನತ್ತನು” ಎಂದಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು.³ ಇದು ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಹೇಳೋದ ಇದು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೆಜಬೀಲರಿಗಿಂತಲೂ ಬಲು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು. ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೆಜಬೀಲರಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ಅಲತುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೆಷ್ಟ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ತಿರಿಕೆಳಬ್ಬವ, ಅವಕಾಶಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಕಾಶಗಳ ಇದ್ದವು, ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಚೊದಲ ಅರನು 21 ಅವರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷದಾದ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ವೇದ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಯಾದ ಒಂದು ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲ ಕಷ್ಟಿಸುವುದು. ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಯ ಮುಗಿದುಹೋಗಿಜಡಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣತ್ತೇವೆ “ಇನ್ನು ನಾಕು!” ಎಂದು.

ನಾಷ್ಟಾತನ ವಿರುದ್ಧದ ಪಾಠ (21:1-16)

ಅಧ್ಯಾಯ 21 ಶ್ವಾರಂಭವಾಗುವದು “ಅನಂತರ ನಂಭಬಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ” ಎಂದು. ಅದು ಎಲೆಯನು ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೋದ ನಂತರದಲ್ಲ ಆಹಾರನು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಜಯವಣಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಆಹಾರನು ಕರ್ಮಲ್ ಬೆಳ್ಟಿದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ನಂತರ ಭಯಗ್ರಹಣಾಗಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಕೆಜಬೀಲಳ ಎಲೆಯನ್ನು ಬೆದಲಿಸಿದಾಗ, ಎಲೆಯನು ಓಡಿಹೋದನು. ಆಹಾರಸಿಗೆ ಆ ನಮಯದಿಂದಲೂ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕೆಜಬಬರಾಲ್ಲ, ಹಿಂತಿರು ಆಹಾರನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಧ್ಯಾಯ 19ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾಯೇ ಲ್ಯಾರ್ ವಿಜಯವನ್ನು ನಂಪಾದಿಸಿಕೊಡಂತಹ ಸೀಲಿಯಾದ ವಿರುದ್ಧ ಎರಡು ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಆತನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಎಂದು ನಾವು ಓಡುತ್ತೇವೆ (ಮತ್ತು ಆಹಾರನು ಸೀಲಿಯಾದ ರಾಜನನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ದೂಷಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಂತರದ್ದು).⁴

ಅನಂತರ ನಂಭಬಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇತ್ತೀಂನಲ್ಲ ಸಮಾಂಯದ “ಅರನಾದ ಆಹಾರನ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇತ್ತೀಂನವನಾದ ನಾಬೋತನೆನೆಂಬವನ ದೂಕೆ ತೋ ಪಬಿತ್ತು” (ಪಜನ 1). ನಾಬೋತನು ಒಬ್ಬ ಬಳ್ಳಿಯ ದೇವರ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಇತ್ತೀಂನ ಆಹಾರನ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ದೂಕೆ ತೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಯಾರ್ ರಾಜಧಾನಿಯ ಸಮಾರ್ಥ, ಅದು ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ⁵ ಕೆಲ ಮೈಲಗಳವರೆಗೆ ದಾರದಲ್ಲ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಆಹಾರನು ಸಹ ಇತ್ತೀಂನಲ್ಲ ನುಂದರವಾದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆಹಾರನ ಲಾಜದ ಜಲತೆಯಾ ಮತ್ತು ಅವನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆತನ ನಾಮಧರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ (1 ಅರನು 22:39). ಇತ್ತೀಂನ ಅರಮನೆಯ ನಿನ್ನಂಶಯ ವಾಗಿ ನೇಲವು ಹಲ್ಲ ಹಾಸಿಗೆಯಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರಬಹುದು, ನುಂದರವಾದ

ಹೂಪುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದೆಗಳಿಂದ ನೇರವಾದ ಮರಗಳಿಂದ ಅಂದವಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಸಂಗತಿಯ ಇಲ್ಲ ಕಾಣೆಯಾಗಿತ್ತು, ಅಹಾಬನ ಮೇಲಿನ ಪೀಠಿ ತಾಜಾ ಸೊಶ್ವರ್ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತರಕಾಲಿಗಳನ್ನು ಇಡಲು ಅನುವಂತಪ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಆರ್ಥಿಕ ಜಿಕ್ಕೆ ಜಾಗೆಯ ಇರಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ತನ್ತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣಿಯಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಬಾಗೆ ನಾಬೋಽನ ಧೂಕ್ಷೇತೋಽಪ ಆರ್ಥಿಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅಹಾಬನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸಿತು.

ಅಹಾಬನು ನಾಬೋಽನಿಗೆ - ನಿನ್ನ ಧೂಕ್ಷೇ ತೋಽಪವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು; ಅದು ನನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುವುದಲಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಾಯಿಪಲ್ಪಾದ ತೋಽಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು; ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿನಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ತೋಽಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಅದು ಬೇಳವಾದರೆ ಕ್ರಿಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನ 2).

ಮೊದಲ ನೋಽಪದಲ್ಲ, ನಾವು ಅಹಾಬನ ವಿಜಾರಪು ಸಲಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಯೋಜಿಸಿನಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ದೇವರ ಜಿತ್ತುಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅನ್ನಾಯೆಲ್ಲಾಯ ವಾಗ್ದತ್ತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆಯಾ ಕುಲ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಭಾಬಿಯು ಹಂಜಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು, ಆ ನೇಲವು ಆ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಿತ್ತು (ಯಾಜಕರಾಂಡ 25:24-34).⁶

“ಅದಕ್ಕೆ ನಾಬೋಽನು ನಾನು ಹಿತ್ರಾಜಿತ ನಾಘಂತ್ಯಪನ್ನು ನಿನಗೆ ಮಾರದಂತೆ ಯೆಹೋವಿನ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಲ ಎಂದು ಮಾರಿತ್ತರ ಹೊಳ್ಳುನು” (ಪಜನ 3). ನಾಬೋಽನಿಗೆ ಈ ತೋಽಪವನ್ನು ಮಾರದಂತಿರಲು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ಈ ಧೂಕ್ಷೇ ತೋಽಪವು ಆರ್ಥಿಕ ನುಂಡರವಾದ ನೆನಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ತಂದೆಯು ಈ ಧೂಕ್ಷೇ ತೋಽಪದಲ್ಲ ಕೆಲಸಮಾಡಿರಬಹುದು ... ಆರ್ಥಿಕಿಂತ ಆರ್ಥಿಕ ತಂದೆ ... ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕಿಂತ ಮೊದಲು ಆರ್ಥಿಕ ತಂದೆಯು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಹಿಂಗೆ ನೆನನ್ನತ್ತೇನೆ, ನಾಬೋಽನು ಜಿಕ್ಕಿಪನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಆರ್ಥಿಕ ಈ ಧೂಕ್ಷೇಯ ಎಲೆಯ ನೆರಳಳ್ಳ ನುತ್ತುತ್ತಾ ಕಲೆಯುತ್ತಾ ಆವಾಡಿ ರಬಹುದು, ಮತ್ತು ಧೂಕ್ಷೇ ಹಣವಾಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಆ ನಿಲ್ಲ ರಸವು ಆರ್ಥಿಕ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಲಯಿಸ ತನಕ ತಿಂದಿರಬಹುದು. ಈಗ ಆರ್ಥಿಕ ಅದೇ ಧೂಕ್ಷೇ ತೋಽಪದಲ್ಲ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಈ ದಂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾಬೋಽನು ಅದನ್ನು ಮಾರದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ನೆಂದರೆ ದೇವರು “ಸಿಂಹ ಇದನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಮಾರಲೂ ಬಾರದು!” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಲಂದೇ, ನಾಬೋಽನು ಕರ್ತವಿಗೆ ಬಿಧೇಯನಾಗುವಳ್ಳ ಹಿಂಜಲಯುವವನಾಗಿರಿತ್ತಾಲ್ಲ. ಈತನು ಬಾಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿಂದ್ಯ ಆರಾಧಿಸದ ವಿಳಿನಾಲಿರ ಜನರಲ್ಲ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದುನು (ಪಜನ 3)!

ಅಹಾಬನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ “ಮಂತಾಗಿ, ಮತ್ತು ಕೊಽಪದಿಂದ” ಬಂದನು:

ನಿನ್ನ ಹಿತ್ರಾಜಿತ ನಾಘಂತ್ಯಪನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾಬೋಽ ತನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಹಾಬನು ಸಿಣಿಸಿದ ಗಂಟಮೊಲೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೇಳಿ ಉಂಟಮಾಡಲೊಲ್ಲದೇ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಗೋಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಿತುಗಿಸಿಕೊಂಡನು (ಪಜನ 4).

ಅಹಾಬನು ತನ್ನಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಒಡವೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಜಿಕ್ಕಮಗುಬಿನಂತೆ ಮುಖವನ್ನು ಗಂಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದನು. ಅರಸನ ನಾಘಂತ್ಯದಲ್ಲ ಇರುವ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಹಲಯ ನಲ್ಲಿದೆ. ಆ ನನ್ನವೇಶವನ್ನು ಉಹಿಸಿಲಿ: ಬಹುಶಃ

ಅಹಾಬನು ದಂತದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು.⁷ ಆತನು ದಂತದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರಬಹುದು.⁸ ಗೋಳಡೆಗಳು ದಂತಗಳಿಂದ ಹೊದಗಿಸಿರಬೇಕು.⁹ ಆತನು ನಂತಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟದ್ದನು, ಆದರೂ ಆತನು ಒಂದು ಶ್ವಲ್ಲಕ ಸಂಗತಿಗಾಗಿ ಮುಖ ಉದಿಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನು “ಬೇಳೆಯು ದಿಖ್ಪಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದರೂ ಹಾಲಿಬಾಳದ ಅಹಾರದ ತಂಬಿಕಿಗಾಗಿ ಮುಖಮುಲದುಕೊಂಡ ಹದ್ದಿನಂತಿದ್ದಾನೆ.” ಆತನು ಸುತ್ತೆಲೂ ಷಾಣಿಗಳ ಕೆಳೆಬರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಇಲ್ಲಯ ಬಾಯಲ್ಲನ ಜಿಎನ್‌ಗಾಗಿ ಮುಖಲಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಸಿಂಹದಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕೇಜಬೇಲಳು ಆತನನ್ನು ಉಂಟದ ಕೊಳಣೆಯಲ್ಲ ಕಾಣಲಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಆಕೆಯು ಕಳುಹಿಸಿದ ಉಂಟದ ತಟ್ಟಿಯು ಉಂಟಮಾಡದೇ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಮನೆಯ ಹಿಲಿಯಾದ ಕೇಕೆ ಏನು ತಪ್ಪು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಹೊಳದಳು. ಅವಳು ಆತನ ಕೊಳಣೆಗೆ ಬಂದಳು. ಬಹುಶಃ ಆಕೆಯು ಮಾಡಿದ ಚೊದಲ ಕೆನಂಬೇನಂದರೆ ಕೈಯನ್ನು ಆತನ ಹುಜ್ಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಜುರಬಿರಾಲಲ್ಲ. ಆಕೆಯು ಆತನಿಗೆ “ನಿಂನು ಯಾಕೆ ಉಂಟವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ನಿನಗೆ ಯಾವ ಜಿಂಟಿಯು ಇರುತ್ತದೆ” (ಪಜನ 5) ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆತನು ಮೇಲುವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು:

ನಾನು ಇಜ್ಞೀಲನವನಾದ ನಾಬೋಽತನಿಗೆ - ನಿನ್ನ ದ್ರಾಕ್ಷೇತೋಂಪವನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಲಿಜಿಡು; “ಹಂಬೀಲಂಪಾದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇರೋಂದು ದ್ರಾಕ್ಷೇತೋಂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದರೆ ಅವನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದನು” (ಪಜನ 6).

ಅಹಾಬನು ನಾಬೋಽತನು ಹೇಳಿದ ದೇವರು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನೂಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅ ಬಗೆಗೆ ಅಹಾಬನಿಗೆ ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಇರಲಲ್ಲ. ಆತನಿಗಿರುವ ಬಂದೇ ಬಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಆತನು ತನಗೆ ಅಡ್ಡಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದೆ.

ಕೇಜಬೇಲಳು ಅವನಿಗೆ “ನಿಂನು ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲರ ಅರನನೇಳಾ?” (ಪಜನ 7ಎ) ಎಂದು ಭೇದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಏನೇ ಆಗಲ, ಆತನು ನಿಜವಾಗಿ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲರನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರಾಲ್ಲ - ಕೇಜಬೇಲಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಳು - ಅದರೆ ಅವಳು “ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ನಿಂನು ಪಡೆಯಿದ್ದರೆ ನಿಂನು ಅರನನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯುಷಾರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಆಕೆಯ ಅವನಿಗೆ “ಎಷ್ಟು ಉಂಟಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರು: ನಾನು ಇಜ್ಞೀಲನವನಾದ ನಾಬೋಽತನ ದ್ರಾಕ್ಷೇತೋಂಪವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” (ಪಜನ 7ಜ) ಎಂದು ನಾಮಾಧಾರಿಸಿದಳು. “ನಾನು ನಿನಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೇತೋಂಪವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಂನು ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ: ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

ಆಳುವಂತ ಹೆಂಡತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕ್ಕಲು ಗಂಡನ ಶೈಂಕ್ರಾಂ ಜಿತ್ತಣವು ಇಲ್ಲದೆ. ಜಾಣಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಪ್ಪು ಗಂಡನು ನಾಯಕರಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಮುಂದಾಳತ್ತುವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಆತನಿಗೆ ನ್ನೊಟಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ ಎಂದು ಆಕೆಯು ಬಲ್ಲವಣಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲ, ಹೇಗೆಂದು ಗಂಡನು ನಿಷ್ಠೆಯೇಂದರೂ ನಾಯಕರಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಆ ನ್ನೊಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾಳೆ. ಅವನನ್ನು ಹೈಲೆತ್ತಾಹಿಸುವುದರ ಬದಲು ಅವನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುಲಿನಲು ಮತ್ತು ಅದರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ “ನಿಂನು ನನಗೆ ದಾಲಿಜಡು; ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ”; ಮತ್ತು ಆತನು ಆಕೆಯು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂಡಂತ್ತಾದನು.

ಕೇಗ ನಾವು ಮನುಖಲದ ಇತಿಹಾಸದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ದಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಲತ ನಮರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಡೆಗೆ ನಾವು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಚೇಳಿ ಮಾಫಿಯಾ ಜಗತ್ತಿನ ದಣಿಯು ಕೇಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಆಳ್ಜ್ಯಯಾಹಡುತ್ತಿರಾಲ್ಲ; ಅದರೆ ಇದು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು

ದೇವರ ಅಭಿಶಕ್ತನಾದವನೊಬ್ಬವನೆ ಹೆಸಲಿಸಿದ, ದೇವರ ಜನರ ಅರನನೆ ಹೆಸಲಿಸಿದ!

(ಕೆಜಬೀಲಳ) ಅಹಾಬನ ಹೆಸಲಿಸಲ್ಪ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ನಾಬೋಽತನ ಉಲನಾಳ್ಳದ್ವ ಎಲ್ಲಾ ತ್ರಧಾನ ಪುರುಷರಿಗೂ ಹಿಲಿಯಿಗೂ ಕರ್ತಹಿಸಿದಳ. ಅದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಾ ಉಪವಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಾಬೋಽ ತನನ್ನು ನರೆದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಷ್ಲಿಸಿ (ವಜನಗಳ 8, 9).

ದೇವರ ನಿಯಮವು ಈ ವೃತ್ತಾಂಶ್ಯಯಲ್ಲ ನಾಥನವಾಗಿ ಬಳಸಲ್ಪಟಿತು. ಕೆಜಬೀಳು ದೇವರ ನಿಯಮವನ್ನು ದೈತ್ಯಿನುತ್ತಿದ್ದಳ. ಈ ಲಾತಿಯಲ್ಲ ಯೆಹೋವನ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಡ್ಡದಾಲಗೆ ಎಳೆಯಲು ಇದು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ನಿಯಮವು ಉಪವಾನದಿಂದಿರುವ ಹೊಳಣಣೆಯಲ್ಲ ಅಡ್ಡದಾಲಗೆ ಎಳೆ ಯಲ್ಪಟಿತು. ಉಪವಾನವು ದೇವರ ಕೊಳೆವವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಾಥನಾವಾಗಿತ್ತು (2 ನಮುವೇಲ 21:2; ಯೆಹೋಳಿತ್ವ 9:11; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 21:9).

ಎರಡನೆಯ ನಿಯಮವು ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಬಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೇರುವುದರ ಮಾಲಕ ಅಡ್ಡದಾಲಗೆಳೆಯಲು. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೊಳೆವಗೊಂಡಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಉಪವಾನಮಾಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾಯಕರುಗಳ ನೇಲ ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಹಷ್ಟಣವು ದೋಷದ ಕಾರೋಣದಿಯಲ್ಲದೆ ಎಂದ ನಣನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕಾನನ ಪ್ರತರಣದಲ್ಲ ಯೆಹೋಳಿತ್ವವನು ಸ್ವೀಕಾನನನ್ನು ಅಣಕಿಸುವ ಲಾತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ (ಯೆಹೋಳಿತ್ವ 7).

ಜೋನ್ಸ್‌ನ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ ನಾಬೋಽತನು ಜನರೆಲ್ಲಿಲಂದಲೂ ಗೌರವಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದೆ. ಅತನು ಜನರ “ಹಿಲಿಯನಾಗಿ” ಇದ್ದವನು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಗೌರವದ ನಾಥನವನ್ನು ನೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಕೆಜಬೀಲಳ ನೂಡನೆಗಳ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದವು: “ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಅರನನನ್ನೂ ಶಿಫಿಸಿದವನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ದುಷ್ಪ ಮನುಷ್ಯಲಂದ¹⁰ ನಾಕ್ಕಿ ಹೇಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಒಯ್ದು ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ ಎಂದ ಬರೆದಿದ್ದಳು” (ವಜನ 10). ಅವರ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ ಯೆಹೋವನ ಮಾರು ನಿಯಮಗಳು ಅಡ್ಡದಾಲಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಟಿತ್ತಾರೆ: (1) ಅಹಾದನೆಯು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮಾರು ನಾಕ್ಕಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ನಾಭಿತಾಗಬೇಕು (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 35:30; ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 17:6; 19:15); (2) ನಿಯಮವು ಹೇಳುವದೆನೇಂದರೆ ದೇವರೂಣಣಿಯ ಮರಣಕೊಳ್ಳಹಡಿಸುವ ಹಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ (ದೇವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಅರನನನ್ನು ದೂಡಿಸುವದು ದೇವರನ್ನು ದೂಡಿಸಿದಂತೆ ನೋಡಿಲ ಯಾಜಕಕಾಂಡ 24:15); ಮತ್ತು (3) ದೇವರೂಣಣಿಯ ಹಾಪಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಿಸೆದು ಕೊಲ್ಲುವದು ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 24:14-16). ಎಂಥ ಸ್ವೀಕಾನನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಜಬೀಲಳ ಹೊಂದಿದ್ದಳು!

ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವತಿತ ಅತ್ಯುಕ್ತ ಸ್ವತಿತಯ ವಜನ 11ರಲ್ಲ ಕಾಣುವದು (ಕೆಜಬೀಲಳ ಭಯದೊಂದಿಗೆ ಅದು ರಚಿತವಾಗಿತ್ತು). “ಹಿಲಿ ಹಷ್ಟಣದ ಜನರು, ಹಿಲಿಯರು ಮತ್ತು ಅತನು ಹಷ್ಟಣದಲ್ಲ ದಾಸಿನುತ್ತಿದ್ದ ನಿಂತವಂತರು, ಕೆಜಬೀಲು ತಮಗೆ ಕರ್ತಹಿಸಿದ ಮಾತಿನಂತೆ, ಅವಳು ಅವಲಗೆ ಕರ್ತಹಿಸಿದ ಹತ್ತಡಳ ಬರೆದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು.”

ನಾಬೋಽತನು ಆ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದಾಗ ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳ್ಳಿದ್ದ ದೃಷ್ಟಿವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಬಹುಶಃ ಅತನು ಮುಂಜಾನೆಯ ತಂಡಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತುಕೊಂಡಿಗೆ ಅನಂದಿಸಿದನು. ಅಗ ಅಲ್ಲ ಹಷ್ಟಣದಲ್ಲ ಬಿಂಬಣ ಉಪವಾನವು ಇದೆ ಎಂದೂ, ಮತ್ತು ಪ್ರತಯೋಬ್ಧರೂ ಬರಬೇಕೆಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಬಂದಿತು.

ನಂತರ ನಾಬೋಡನು ನೇಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದನು, ಅಲ್ಲ ಅರಸಿಗೆ ಆಳ್ವಿಯಂತು ಕಾದಿತ್ತು ಅಪರಾದಿಯ ನ್ಯಾನಪು ಅರಸಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಾಯುಕಲಾಪಗಳು ಷಾರಂಭ ವಾ ದವು. “ಯಾಕೆ ದೇವರ ಕೊಡಪು ನಮ್ಮೆ ಮೆಲ್ಲದೆ? ಹಾಪು ಎಣ್ಣದೆ?” ಎಂದು ಜನರು ಕೇಳಿದರು. ನಾಬೋಡಸಿಗೆ ಆಳ್ವಿಯಂತಾಯಿತು, ನಮಾಜದಲ್ಲ ಅತಿ ಶೀಳ ಹೆನ್ನಲಿಯಂತಹ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರು ಎದ್ದುಸಿಂತರು. ಅವರು ನಾಬೋಡನ ಮುಂದೆ ನಡಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಅರನ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಬಿದು ಬೇರಳುಗಳಿಂದ ಅರನನ್ನು ನೂಡಿಸಿದರು. “ನಾಬೋಡ ತನು ದೇವರನ್ನು ಡಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾಬೋಡನು ಅರನನನ್ನು ಡಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದರು. ನಾಬೋಡನು “ಇದೆಂದು ಹಾಸ್ಯಪಾಗಿರಬಹುದು ಬಜಿತಪಾಗಿ ಯಾರೊಳ್ಳುರೂ ಇದನ್ನು ನಂಬುಪುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ನುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು, ಆದರೆ ಅರನು ಅಲ್ಲ ಹಿಲಿಯರ ಮತ್ತು ನಾಯಕರ ಕಲಣವಾದ ಮುಖಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರನು ಕಂಡನು. ಅರನ್ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೆರೆಯವರು ಮುಖ ತಿರಗಿಕೊಂಡ ದಾರಹೊಳಿದರು.

ನಾಬೋಡನು ಹಂಟಣದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತರಲ್ಪಟ್ಟನು. “ಬಜಿತಪಾಗಿಯಾ ಈ ದುಸ್ಪಳ್ಳ ಬೇಗನೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅರನು ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವರು ಕಲ್ಲೆನೆಡು ಕೊಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನಾಬೋಡಸಿಗೆ ಚೆಲಣಕಾಲಾರಲು ಒತ್ತಾಯಿನಲಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ನಾಳ್ಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದರು; ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಬೋಡನ ಹತ್ತಿರ ಜಿಸಿ ಒಗೆದರು. ನೋವು ಶರ್ಯಾವಾಯಿತು. ಕಲ್ಲುಗಳು ಮತ್ತಿಯಂತೆ ಅರನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ತೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿದ್ದಪು. ಅರನ ದೇಹವು ಮುಲಿಯಿತು, ಅರನ ತೆಲೆಯ ಜೂರಾಯಿತು, ಅರನು ಪ್ರಜ್ಞಾಯಾನ್ನು ಕಡೆದುಕೊಂಡನು. ಅರನು ಅಂತಿಮ ವಾದ ಮೇಲು ಸುರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ನತ್ತ, ಈ ಹತನಾಳ್ಳಿಯ ಕರ್ತನಿಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಭಯಾನಕತೆಯ ಮುಗಿದುಹೊಗಿಲಿಲ್ಲ. ಇರರೂ ನಾಬೋಡನ ಧೂಕ್ಕೆಂತೋಟವನ್ನು ಸ್ವಾಧಿನ ಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ನಡಿಲಾದ ಎಳೆಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ಹತ್ತ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ನಂತರ, 1 ಅರನು 20ರಳ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣದಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾನ್ನು 2 ಅರನು 9:26ರಳ್ಲಿ ಕಾಣತ್ತೇವೆ. ಅವರು ನಾಬೋಡನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಂಡರು!

“ನಂತರ ನಾಬೋಡನು ಕಲ್ಲೆನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಿಲಿಯರು ಕೆಜಬೀಲಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು” (ಘಜನ 14). ಕೆಜಬೀಲಳಿ ಅಕಾಬನ ಹೆನ್ನಲಿನಿಣಿ ಹತ್ತವನ್ನು ಬರೆದು ಮುದ್ದಿ ಹಾಕಿದ್ದಳು, ಆದರೆ ಆಕೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿಸಲಾ ರಳು. ಆ ಹಂಟಣದ ಅಧಿಕಾಲಿಗಳಿಗೆ ಆ ಹತ್ತವನ್ನು ಯಾರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಯಾರು ಇಲ್ಲ ದಿಗೆಜಾರಿರ್ಬೂದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಲಿತರು; ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಲಾಜ್ಜಿತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಕೆಜಬೀಲಳಿ ತನ್ನ ಸಂದರ್ಭಾದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಧವಾ ತನ್ನ ಸಂಗಿನೆ ಕೊಳೆಯಲ್ಲ ತನ್ನಲ್ಲಾ ಆಡಂಬರದಿಂದ ಕುಳಿತು ಅರನನ ಸಂಗಿನೆ ವನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಜಿತಿಸಿಲಿ. ಆಗ ಆ ವರ್ತಮಾನವು ಬಂತು “ನಾಬೋಡನು ಕಲ್ಲೆನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತನು ನತ್ತನು.” ಕೆಜಬೀಲಳಿಗೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ದೇಹಗಳು ಕೊಳೆತುಹೊಗುವುದರ ಕುಲಕು ಹೊಲಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಯಾವ ಕರುಣೆಯ ವಿಜಾರಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲ. ಅರಹೊಣೆಯ ನಾಯಗಳು ದಂಡುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡಿದವು ನಾಯಗಳು ಅವಶ ಹೃಯಾದವರ ರಕ್ತವನ್ನು ನೆಹುತ್ತೇವೆ.” ಆ ತಾಯಿಯ ಆ ಮುಲಿದು ಹೊಳೆದ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ನಿಂಬಲ್ಲ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಲನಿಂದ ತೊಳೆದ ದೇಹಗಳನ್ನುಹೊಳೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಪಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳತ್ತಲದ್ವಾರೆ ಎಂಬ ವಿಜಾರವು ಆಕೆಗೆ ಬರಲ್ಲ. ಈಜಬೇಲಭು ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಜಳಯತ್ತು ತನ್ನ ಮುಸಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಯತ್ತ ಹೋಳಿದೆ ಸಿಯಮಾನುಸಾರದ ದೇಶದ್ವೇಷಿಯ ಭಾಬಿಯ ರಾಜಿಸಿಗೆ ಮರಜಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ನಂತರ ನಾಬೋಽನು ಕಲ್ಲೆನಯಲ್ಲಷ್ಟು ನತ್ತ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹಿಂತಿರು ಈಜಬೇಲಿಳಿಗೆ ಮುಸಿಸಿದರು. ಆಕೆಯು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಹಾಬಿಸಿಗೆ - ನಿಂತು ಹೋಗಿ ನಾಬೋಽನು ಮಾರುಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಧೃತ್ಯೇ ಹೋಳಿವನ್ನು ನ್ಯಾಧಿನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಅವನು ನತ್ತನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು (ಪಜನ 15).

ಈಜಬೇಲಭು “ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೊಳ್ಳಿಕೊಂಡಳಿ.

ಅದು ಗಂಟುಮೊಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಾಳಣ್ಣನಾದ ಅರನಿಗೆ ನವತಾರುಳ್ಳವನ್ನು ತಂದಿತ! ಮತ್ತು “ಇಳೀಳಾನವನಾದ ನಾಬೋಽನ ಮರಣವಾರೆಯನ್ನು ಆಹಾಬನು ಕೇಳಿ ಧೃತ್ಯೇತೋಣವನ್ನು ನ್ಯಾಧಿನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇಂದು ಹೋಳಿದನು” (ಪಜನ 16). ಆಹಾಬನು ಹಾಸಿಗೆಯಂದ ಎದ್ದನು, ತನ್ನ ಬಂಧಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಬಹುಶಃ ತರಾತುಲಿಯಂದ ಉಳಿಯಾಡಿದನು, ಮತ್ತು ಧೃತ್ಯೇತೋಣಕ್ಕೆ ಇಂದು ಹೋಳಿದನು, ಬಹುಶಃ ಅತನ ತಣಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಡಿಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು.

ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಯ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು

(21:17-24, 27-29; 22:38; 2 ಅರನು 9:21-36)

ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು, ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಯ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ದೇವರು ಹೇಳಿದನು, “ಇನ್ನು ನಾಕು!” ನಾವು ವಜನ 17ರಳ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ಬಂದುತ್ತೇವೆ. “ಆಗ ತಿಷ್ಣೀಯನಾದ ಎಲೆಯಿಸಿಗೆ ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯಪುಂಬಾಯಿತು.” (ಪಜನ 17). ಇಲ್ಲ “ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು” ನಾವು ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಎಲೆಯನು ತನ್ನ ಕಾಯುಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿನಲ್ಪಷ್ಟನ್ನು! ದೇವರು ಎಲೆಯಿಸಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು,

“ಅವನಿಗೆ - ನಿಂತು ಹೋಗಿ ಸಮಾಯಿದಲ್ಲ ವಾಸಿಸುವ ಇನ್ನಾಯೀಲ್ ರಾಜನವನ್ನು ಕಾಬು; ಅವನು ಈಗ ನಾಬೋಽನ ಧೃತ್ಯೇತೋಣವನ್ನು ನ್ಯಾಧಿನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ.” ಅವನಿಗೆ - “ನಿಂತು ಕೊಲೆಮಾಡಿ (ಅರ್ಕರಂಹ ಹಕ್ಕುಮಾಡಿ) ನ್ಯಾಷ್ಣಾವನ್ನು ನಂಹಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿಯಲ್ಲವೋ?” “ನಾಯಗಳ ನಾಬೋಽನ ರಕ್ತವನ್ನು ನೆತ್ತಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ರಕ್ತವನ್ನು ನೆತ್ತುಪಡು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೆಹೋವನು ಅನ್ಯಾತ್ಮಾನೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಎಂಬುದೆ” (ಪಜನಿಗಳ 18, 19).

ಅತ್ತ ಧೃತ್ಯೇ ತೋಣದಲ್ಲ, ಆಹಾಬನು ತನ್ನ ಹೋನ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದವ ರೋಡನೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ಬಹುಶಃ ತನ್ನ ತೋಣಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಯೋಜಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು: “ನಾನು ಇಲ್ಲ ಬೊಮ್ಮೊಣೋ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ... ಇಲ್ಲ ಮೇತ್ತೊಳೆದವನ್ನು... ಇಲ್ಲ ಈರುಜ್ಜಯನ್ನು... ಅಲ್ಲ... ಮತ್ತು ಬೊಕತಿ... ಬೆಂತಿತಿಯನ್ನು ಮರೆತೆಜಟಿದೆ” ಒಂದು ಪೇಠಿ ಆಹಾಬನ ದೋಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತು, ಶಿಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತು ಅತನ ಹೆಂಡಿತಿಯದು, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಿಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಗುರುತು ಅತನ ಮರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಆಹಾಬನು ಅದಲಿಂದ ತುರುಡಿಗಾಡಿದ್ದನು. ನಂತರ ಆತನು ಹೆಚ್ಚಿಯ ನದ್ದನವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಹಿಂತಿರುಗಿ, ಆತನು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅತನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಆತನೆದುರು ರಾಹತಾಜ ನಿಂತಿದೆ - ಅತನ ಹಕ್ಕಿಯ ದುಹ್ಯಮಾದ ಫಲ - ಇನ್ನು ಅದೇ ಒರಣಾದ ಬಂಧಿಯಲ್ಲದ್ವಾನೆ, ಅತನ ಕಂಬ್ಬಗಳ ಗೂಡಿನ ಆಳದಲ್ಲಾನ ಬೆಂಕಿಯಂದ ಹೇಳಿಯತ್ತಿವೆ. ಆಹಾಬನು ಅವನವನ್ನು

ಕೇಳಿದನು “ನನ್ನ ವೈರಿಯೀ, ನನ್ನನ್ನ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಯಾ” (ಪಜನ 20೬). ಕೆಲ ಲೇಖಕರು ಯೋಜನೆಯಾದೆನೆಂದರೆ ಅಹಾಬನ ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನ ನೀನು ಹೊರಗೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಯಾ? ಎಂದು. ಎಆಯನು ಉತ್ತರಿಸಿದನು. “ಹೋದು ಕಂಡುಕೊಂಡನು (ನಾನು ನಿನ್ನ ವೈರಿಯಾಗಿರುವ ಶಾರಣಿಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹಾಷದಿಂದಲ್ಲಿ), ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನ ಹಾಷಕ್ಕೆ ಮಾಲಿಜಮ್ಮೆ; ಯೆಹೋವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದ್ರೋಹಿಯಾದೆಯಲ್ಲ” (ಪಜನ 20೪).

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾರ್ಚಿನದಂತೆ ತೆಣ್ಣಿತನಕ್ಕೆ ಮಾಲಿಕೊಂಡಾಗ ಆತನು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನ ಮಾಲಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶನು ತನ್ನನ್ನ ತಾನು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಂಬಳಗೆ ಮತ್ತು ಬಂಗಾರದ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಮಾಲಿಕೊಂಡನು, ಮತ್ತು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಲಿಂದ ಆತನು ಕೊನೆಗೊಂಡನು. ಯೂದನು ತನ್ನನ್ನ ತಾನು ಮಾವತ್ತು ಬೆಳ್ಳ ನಾಬ್ಯಾಗಳಾಗಿ ಮಾಲಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಬಿಧಿವಾದ ತ್ವರೀಜನಪು ಆಗಲ್ಲ. ಅಹಾಬನು ತನ್ನನ್ನ ತಾನು ನೆಲದ ತಂಡಿಗಾಗಿ ಮಾಲಿಕೊಂಡನು, ಆದರೆ ಆತನ ದಿನಗಳು ಎಣಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದವು.

ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಬಿರೋಧಿಸಬಹುದು “ಒಂದು ನಿಬಿಡ ತಡೆಯಲಿ. ಅಹಾಬನು ನಾಬೋ ತನ ಕೊಲೀಯನ್ನ ಮಾಡಲ್ಲ; ಆತನು ಆ ಕರಾರುಹತ್ತವನ್ನು ನಹ ಕಳಹಿಸಿರಿಲ್ಲ” ಎಂದು. ಅದೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ಕೆಲವುಗಳಲ್ಲ ಅಹಾಬನು ಬಹುಶಃ ಏನು ಸಂಭಬಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಜ್ಜರದಿಂದಿದ್ದನು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರದೆ, ಆತನು ಎಜ್ಜರದಿಂದಿರಲ್ಲೇಬೇಕು. ಒಂದಂತೂ ಐಜಿತೆ: ಆತನು ಅಧಾರ್ಮಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದುವರಸಿದ್ದನು. ಬೈಬಲ್ನ ಉದ್ದೇಶ ನೂಜಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಗಂಡನಾದವನು ಆತನ ಮನೆಯವರು ಮಾಡಿದ ನಿಧಾರಣೆಗೆ ಆತನೇ ಜಾಬ್ಬಾರನು. ಗಂಡಂದಲಿಗೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಜಾಬ್ಬಾಲಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗಂಜಿರವಾಗಿ ಹಿಂಗಣಿಸಿಲಿ!

ಎಆಯನ ದ್ವಾರಿಸಿ ಅಂತಿಮ ನಿಣಾಯದಂತೆ ಮುಂದುವರೆಯಲು:

ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೀಲೆ ಕೆಳಕನ್ನು ಬರವಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನ ಕನವನ್ನೇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ತೆಗೆದುಹಾಕುವೆನು: ನಿನ್ನ ಸಂತಾನದ ಗಂಡನರಿಳಿ ಸ್ನಾತಂತ್ರಾಗಣ ಹರ ತಂತ್ರಾಗಣ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಇನ್ನಾಯಿಲ್ಲಿರ್ದಾಗಿಂದ ಕಡಿಮಿಜಡುವೆನು. ನೀನು ಇನ್ನಾಯಿಲರನ್ನು ಹಾಷಕ್ಕೆ ತ್ರೇಣಿಸಿ ನನಗೆ ತೋಪತ್ತೇಜಿಸಿದ್ದಿಂದ ನೆಬಾಂನ ಮಗನಾದ ಯಾರೋಭ್ಯಾಮನ ಮನಗೂ ಅಹಿಯನು ಮಗನಾದ ಬಾಂಕ ಮನಗೂ ಆದ ಗತಿನಿನ್ನ ಮನಗೂ ಆಗುವದು ಅನ್ನಾತ್ಮನೆ (ಪಜನಗಳ 21, 22).

ಇಲ್ಲಿ ಎಆಯನು ಹಾಷದ ಶಾರಣಿಂದ ಭೇದು ನನಿತಿ ಶಿತ್ಯಾಕಶಲ್ಪಣ ಯಾರೋಭ್ಯಾಮನ ಮನೆ ಮತ್ತು ಬಾಂಕ ಮನೆ ಎಂದು ಎರಡು ಮನಗಳನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಆಯನು ಮುಂದುವರೆಯೆತ್ತಾನೆ.

“ಆತನು ಕೆಳಿಬೆಲಳನ್ನು ಕುಲಿತು - ನಾಯಗಳ ಇತ್ತೀಲ್ ಹಟ್ಟಣದ ನೋಡೆಯ ಬಳಯಿಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಶವವನ್ನು ತಿನ್ನುವರು: ಅಹಾಬನ ಮನೆಯವರಿಳಿ ಉರೋಳಗೆ ನಾಯವಂಧವರನ್ನು ನಾಯಗಳ ಅಡಬಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯವಂಧವರನ್ನು ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ತಿಂದುಜಡುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ ಅಂದನು (ಪಜನಗಳ 23, 24).

ಇದು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಅಂತಿಮ ನಿಣಾಯವು ಭಯಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮುಂತಿಜನುವಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು!

ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿವರಣೆಯ ಅಲ್ಲದೆ: 2 ಅರನು 9:25ರ

ತ್ತಕಾರ, ಎಆಯನು ಆಹಾಬನನ್ನು ಏದುಲಸಿದಾಗ ಇಬ್ಬರಾದರೂ ಜನರು ಅಲ್ಲ ಉಪಸ್ಥಿತಿಲಿಡ್ದರು. ಒಬ್ಬನು ಯೀಹುವು, ಆಹಾಬನ ಸೇನಾಪತಿಗಳಲ್ಲ ಒಬ್ಬನಾದವನೂ ಮತ್ತು ಆಹಾಬನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ದೇವಲಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟವನೂ ಆದವನು (1 ಅರನು 19:16 ಹೇಳಿಲಾಗಿ). ಈ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವು ಯೀಹುವಿನ ಮನದಲ್ಲ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಯಾತ್ಮಿತ್ವ.

ನಾವು 27ನೇಯ ಪಜನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಆಷ್ಟಿಯುಕರವಾದ ಅನಿಲಿಕ್ಕಿತವಾದ ಕೆಲವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆಹಾಬನು ಭಯಗ್ರಹಿತನಾದನು, “ಆಹಾಬನು ಎಆಯನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹಲಿದುಕೊಂಡು ಹಗಲಾಯಿಲ್ಲ ಮೈಮೇಲೆ ಗೋಳಿತಾಯಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉಪವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದನು.” ದೇವರು ತಿರುಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕೃಪಾಪೂರ್ವಕ ದೇವರು ಎಂದು ತೋಲಸಿಕೊಂಡನು. ಆಹಾಬನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಲಸಿ ಅತನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ವಣಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಅದಲಂದ ಯೀಹುವಿನ ತಿಫ್ಫಿಯನಾದ ಎಆಯನಿಗೆ - ಆಹಾಬನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಗ್ಗಿಹೋಳಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡಿಯಾ? ಅವನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡದಲಂದ ನಾನು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಕೆಲಡನ್ನು ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರಗೊಡದೆ ಅವನ ಮಗನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನ್ಯಾಯವರ ಮೇಲೆ ಬರಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (ಪಜನಗಳ 28, 29).

� ಪಜನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಲಯುತವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಚೋದಲು ಯಾರಾದರೂ ಆಹಾಬನಂತೆ ಕಿಂಬಾರಾದರೂ ಕೂಡಾ ಮುಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ಣನಗಳನ್ನು ಆಹಾಬನಂತವಲಗೂ ಕೂಡಾ ನೌರಬಿನುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಷುಡ್ಯ ಬಿಲ್ಲರ್ ಹಿಂಗೆ ಅವಲೊಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ದೇವರು ಒಂದು ಪೇಶೆ ಬಲು ದುಷ್ಪರಾದ ಇಸ್ತಾಯೆಲ್ಲೋ ಮತ್ತು ಯಾದಾಯಿದ ರಾಜರು ಅತನೆಡಿಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ತರುಣಿಯನ್ನು ತೋಲಿದ್ದಾರೆ ಅತನು “ಹಾಹಿಗಳಲ್ಲ ಮುಖ್ಯನನ್ನು” ಕೂಡಾ ಅತನು ರಚಿಸಬಹುದು (1 ಪಿಂಚಾಧಿ 1:15) ಅತನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಕನ ಜಿತ್ತವು ಅತನೆಡಿಗೆ ತಾಕೆ ಯಂದಲೂ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯಂದಲೂ (ಅಜ್ಯಯ 5:7-9) ಬರುವವರನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲ ಯಾವ ಬಿತರೂ ಇಲ್ಲ.¹³

ಅಧ್ಯಾಯವು ಇಲ್ಲ ತೋನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಢಿಯ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾಬನ ಹಶ್ವಾತ್ಮಕವನ್ನು ಹಶ್ವಾತ್ಮಕ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಾದರೆ, ಅದು ಅಲ್ಪಕಾಲದ್ದು ಆಹಾಬನಿಗೆ ವಿನ್ಯಾಸ ನಂಭಬಿನಿಂತಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವಣಗಳು ನಂದವು (1 ಅರನು 22:1), ಮತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ ನಂಭಬಿನಿಂತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿಹಿತ ಅಹಾಬನ ಮೇಲೆ ಜೀಳಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಬಿಂಜೊ ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿಂಜಲ್ಲ; ಭೂಭಿಯ ತರೆಯಲ್ಲ ಅತನನ್ನು ನುಂಗಿಲ್ಲ. ಆಹಾಬನು ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದನು.¹⁴ ನಾನು ಉಹಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕೆಜಿಬೆಲಿ ಉಂಟದ ಮೇಜಿನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾಗೆ, ತಾಜಾ ತರಕಾಲಿಗಳ ಬೊಲನ್ನು ಆಹಾಬನ ಹತ್ತಿರ ಸಲಿನುತ್ತಾ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ. “ಆಹಾಬ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣಾಣಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗಜ್ಜಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ, ಇವುಗಳ ನಮ್ಮ ತೋಳದಿಂದ ತರಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು” ಹಿಂಗೆ ಆಕೆಯ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿರಬಹುದು. “ಆ ವಯನ್ನಾದ ಮುದಿ ಎಆಯನು ನಾಬೋಽನ ರಕ್ತವನ್ನು ನೆಕ್ಕಿದ ಜಾಗರದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಱಿಗಳು ನಿನ್ನ ರಕ್ತವನ್ನು ನೆಕ್ಕುವವು ಎಂದು ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೇ, ಆದರೆ ನಿನು ಇವತ್ತು ಜೆನಾಸ್ತರಿ

ಕಾಬುವಂತೆ ನಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ!” ನಾನು ಹೀಗೆ ಉಹಿನುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆಂದು, ಅಹಾಬನು ನಾಯಿಯ ಬೋಗಳಿಕೆಗೆ ಪ್ರತಿನಷ್ಟು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದರೆಡನೆ, ನಾವು 22ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಸೀಲಯಾದ ಮೇಲೆ ಯಥ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಮುಲುವರ್ಣಗಳು ದಾಖಲೆಯಾಗಬೇಕು; ಈಗ ಯಥ್ವವು ಶೂರಂಭಿಸಾಯಿತು. ಬೆಸ್ತ್ರಿದದನು ತಾನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ; ರಾಮೋಽ ಗಿಲ್ಯಾಡ್ ಇನ್ನು ಸೀಲಿಯನ್ನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅಹಾಬನು ಯಾದಾಯದ ಅರನಿನಿಂದ ಸೆನ್ಸ್ಯುದ ನಹಾಯವನ್ನು ಹಡೆದನು ಮತ್ತು ಯಥ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಸೀದ್ಧನಾದನು. ದೇವರ ಪ್ರವಾದಿಯು ಅತನಿಗೆ ಹೋಗಿದಿರುವಂತೆ ಎಜ್ಲಿಸಿದನು. ಅಹಾಬನು ಪ್ರವಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಿರಾಕಲಸಿದನು; ಅದರೂ ಅತನು ಬಹುವಾಗಿ ಸಿನ್ಹೇಜನಾದನು. ಅತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವೇಶ ಬದಲಾಗಿಕೊಂಡು ನಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಕನಂತೆ ಯಥ್ವಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅತನು ಅಹಾಬನನ್ನು ಹುಡುತ್ತುದುಕೊಳ್ಳಿಸುತ್ತ ನುಮಾರು ಮಾತ್ರೆರಿಡು ರಥಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು, ಅದರೆ ಅವರು ಅತನನ್ನು ಕಾಣಿಲ್ಲ. ಆಗ ಯಾವುದೇ ಹೆನ್ನಲಿಲ್ಲದ, ಯಾವುದೇ ಗುಲಿಯಲ್ಲಿದ ಜಲ್ಲುಗಾರನು ಗಾಜಿಯಲ್ಲ ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಇಟ್ಟನು; ಮತ್ತು ಆ ಬಾಣವು ಅಹಾಬನ ಯಥ್ವಕ್ಕಷಿಷ್ಟ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ಚುರಿಡಿತು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಒಂದು ರಕ್ತನಾಶವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿತು. ಅಹಾಬನಿಗೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಅನರೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು, ಬಹುಶಃ ಅತನು ಗಾಯಗೊಂಡವನಂತೆ ಕಾಬುತ್ತಿರಿಲ್ಲ; ಅದರೆ ಅತನು ಹೃದಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿಡಿತದ ಜೋತೆ, ಅತನ ದೇಹದಲ್ಲಿನ ರಕ್ತವು ರಥದ ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಮೇಲೆ ಅತನು ನಾಯಿವರೆನಕ ಹಲಯಿತೊಡಗಿತು. ನಾವು ಪಜನ 3ಿರಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಓದುತ್ತೇವೆ. “ಅವರು ಸಮಾಯದ ಕೆರೆಯಲ್ಲ ಅವನ ರಥವನ್ನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾಯಿಗಳು ಬಂದು ಅದರಿಂದ ರಕ್ತಪನ್ನು ನೆಕ್ಕಿದ್ದಾರು; ಹೀಗೆ ಯೆಹೋವನು ದೇವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆರವೇಲಿತು.” ದೇವರ ವಾಗ್ಧಾನವು ಲಿಖಿತವಾದುದ್ದು.

ಅದರೂ ಇನ್ನು ಕಥೆಯು ಮುಗಿಯಾಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಣಗಳು ಸಂದರ್ಭ. ದೇವರ ಮಾರ್ಗಗಳ ನಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲ ದೇವರ ವೇಷಪಟ್ಟಿಯು ನಮ್ಮೆ ಚೇಳಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಜರಗಿದವು. ಎಲ್ಲಾಯನು ಸುಜಗಾಜಿಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಂಜಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲಾಂತಹನು ತನ್ನ ಶೈಷ್ಣವಾದ ಕಾಯ್ದವನ್ನು ಆರಂಜಿಸಿದನು. ಅಹಾಬನ ಮಗನಾದ ಯೆಹೋರಾಮನು (ಅಥವಾ ಯೋರಾಮ) ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕೆಜೆಬಿಲಿಂ ಅಧಾರ್ಮಕರಾದ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ಸಮಾಧಿಯ ಸಮಯವು ಬಂದಿತು (2 ಅರನು 9).

ಯೆಹೋರಾಮನು ರಾಮೋಽ ಗಿಲ್ಯಾಡಿನ ಯಥ್ವದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡನು. ಅತನು ಯೇಹುವನ್ನು ಸ್ವೇಂದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನೇಬುಸಿ ಇತ್ತೀಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದನು. ಎಲ್ಲಾಂತಹನು ಯೇಹುವನ್ನು ಅರನನ್ನಾಶಿಗಿ ಅಭಿಜೀಕಿಸಲು ಪ್ರವಾದಿಯೊಬ್ಬನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಯೇಹುವ ಇಜ್ಜೆಲನೆಡೆಗೆ ನಡೆದನು, ಸೆನ್ಸ್ಯುವು ಅತನ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಅತನು ಆರು ಅಥವಾ ಏಳು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವಾಗ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲರುವ ಕಾವಲುಗಾರನು ಅತನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ರಾಹುತನು ಯೇಹುವನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡನು. ಯೇಹುವು ಅತನಿಗೆ “ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾ” (ಪಜನ 19) ಎಂದನು ಮತ್ತು ಅತನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಎರಡನೆಯ ರಾಹುತನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು; ಅತನೂ ನಹ ತನ್ನ ಸವಾಲಿಯನ್ನು ಯೇಹುವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದನು. ಯೇಹುವು ಹಣ್ಣಿಂದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾವಲುಗಾರನು “ಎರಡನೆಯವನೂ ಆ ಗುಂಪನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು; ಅದರೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವದು ಕಾವಿನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರಥದಲ್ಲ ಕೂತಿರುವವನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಂತೆ ಓಡಿನುವುದನ್ನು

ನೋಡಿದರೆ ಸೀಂಫಿಯ ಮೊಮ್ಮೆನಾದ ಯೇಹುವಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು (ಪಜನ 20).

ಯೋರಾಮ ಮತ್ತು ಯುದಾಯದ ಅರನನಾದ ಅಹಜ್ಯನೂ ಯೇಹುವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಭೇಟಯಾದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: “ಅವರು ... ಇಲ್ಲೇಣನವಾದ ನಾಬೋಲತನ ಹೊಲದಲ್ಲ ನಂಧಿಸಿದರು” (ಪಜನ 21). ಹೊರತು ಇನ್ನೇಂದೆ ಅರನನ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲ ಅಲ್ಲ. ದೇವರ್ಥಾಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ ಇದು ನಾಬೋಲತನ ಅಸ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು; ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಅಸ್ತಿಯ ಯಾಗಿ ಕೂಡಲ್ಪಡದೇಯೋ ಆ ತುಮಂಬವನ್ನು ಜಡಭಾರದು ಎಂದು ಅಳ್ಳಿಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಯೇಹುವು ಯೋರಾಮನನ್ನು ಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಹಟ್ಟಣದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಈಜೆಬೆಲಿತು ಏನು ಸಂಭಬಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಜೆದಿಂದು ಮತ್ತು “ತಲೆಯನ್ನು ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಶು ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹಜ್ಜೆಕೊಂಡು ಶಿರತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು” (ಪಜನ 30).

ಅನಂತರ ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಕಾರದೊಳಗೆ ಬಂದ ಯೇಹುವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು - ಯಜಮಾನನ್ನು ಕೊಂಡ ಜಿಖಿಗೆ ನಮಾನನೇ, ಕ್ಷೇಮಪೂರ್ಣ ಎಂದು ಕೇಳಬಳಸು. ಅವನು ಕಣ್ಣತ್ವಿ ಕಿರಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ - ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಹಡ್ಡದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಮೂರವು ಕಂಜುತ್ತಿಗಳು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಅವನು ಅವಲಿಗೆ - ಅಕೆಯನ್ನು ಕೆಂಪಿಗೆ ದೊಜ್ಜಿಲಿ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿನಲು ಅವರು ದೊಜ್ಜಿದರು. ಅಕೆಯ ರಕ್ತಪು ಗೋಳಿಗೇರೂ ತುದುರೆಗಳೂ ಸಿದಿಯಾಗಿ. ಅವನು ಅಕೆಯ ಶವವನ್ನು ತುಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಅನಂತರ ಅವನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅನ್ವಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನೇವಕರಿಗೆ - ಆ ಶಾಪರ್ವತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯ ಶವವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಮಾಧಿಮಾಡಿಲಿ; ಅಕೆಯ ರಾಜತ್ವಪ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು. ನೇವಕರು ಶವವನ್ನು ನಮಾಧಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು; ಅದರೆ ಅವಲಿಗೆ ಅಕೆಯ ತಲೆಬುಡುಡೆ, ಕೈಕಾಲುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಬೆಲೆನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಿಂದುರುಗಿ ಯೇಹುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆ ನಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಂಬಲು ಅವನು ಅವಲಿಗೆ - ನಾಯಿ ಗಳು ಇಜೆಬೆಲಿತ ದೇಹಮಾಂಸವನ್ನು ಇತ್ತಿಉನ ಹೊಲದಲ್ಲ ತಿಂದುಜಡಿಪವು ಅಕೆಯ ಶವಪು ಹೊಲಕ್ಕೆಗೊಳಬ್ಬರವಾಗುತ್ತಾರೆ; ಇದು ಈಜೆಬೆಲಿತ ಶವವೆಂದು ಯಾಗಿಗೂ ಗುರುತು ಸೀಕ್ಕಿದ ಹಾಗಾಗುವದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ನೇವಕನೂ ಆದ ಎಲೆಯನ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಿಸಿದ ಮಾತು ಈಗ ನೇರಬೇಕಿಲು (ಪಜನಗಳು 31-36).

ಬ್ಯೇಬಳ್ಳೆ ಅಂಥ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಏಕ ಹೇಳುವದು? “ಇದು ಅನಹ್ಯ ತರುವಂಥದ್ವಾಗಿದೆ!” ಎಂದು ತೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಸುಂದರವಾದ ದೃಷ್ಟಿವಾಗಿ ರಾಲ್ಲಿ, ಅದರೆ ಹಾಡದ ಹಲಿಣಾಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಸುಂದರವಾಗಿರಲಾರವು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಾಡವೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಂತು ತಿಂಬಿಯಬಯಸಿದ್ದಾದರೆ, ಆಹಾಬನ ದಂತದ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೋಡಬೇಡ, ಅದರೆ ನಾಯಿಗಳು ಅತನ ರಕ್ತವನ್ನು ನೆತ್ತುಪಟ್ಟ ನೋಡು. ಈಜೆಬೆಲಿತ ರಕ್ತಗಳ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಬಟ್ಟಗಳಿಡೆಗೆ ನೋಡಬೇಡ ಅದರೆ ಅವಶ ಉಜ್ಜಿದ ಹೊಣೆಯೋಡನೆ ಇರುವ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಲಿ. ಉತ್ತಾತಪ್ಯಾವಕರಣ ಹಾಗಿ ಹೊಗಳುವ ಹಾನಿಯಾಗಳತ್ತ ನೋಡಿದಿಲು, ಅದರೆ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಲದುಜಡಿಯವ ಯೋವನಸ್ಥರ ದೇಹಗಳತ್ತ ನೋಡಿಲಿ. ಲ್ಯಾರಿಸ್ ಅನ್ವೇತಿಕರೆಯನ್ನು ವೈಭವಿಕರಿಸುವ ಜಲನಜತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಲಿ, ಅದರೆ ಅಂಮಜಾಡ್ಯದಂತಿರುವ ವಿಷಾದಿನಾಗುವ ಭಯಿಂತರತೆಯತ್ತ ನೋಡಿಲಿ!

ಮುಕ್ತಾಯ

ಆಹಾಬ ಮತ್ತು ಕೆಂಜೆಬೆಲರ ಕಥೆಯು ದೀಪಕರವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ದೀಪಕರವಾದದ್ದೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಈ ಹಾರ್ಡೆಚನ್ಸ್‌ನ್ನು ನಾವು ಮನದಷ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು:

ಮೊದಲು, ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದು ಕೊನೆಯಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದು ಎಂದು ಯಾರೆಬ್ಬಿಲಿಗೂ ತಿಜಿದಿರಲಾರದು. ದೇವರ ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಪಿರಸ್ತಲಿನುವರಂತೆ ಅಹಾಯಕಾಲಿಯಾದಂಥದ್ದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲ ವಿಪರಿಸಿದಂತೆ ಒಬ್ಬನು “ತಿರಿ ಬಾರದಂಥದಕ್ಕೆ” ಯಾವಾಗ ತಲುಪುತ್ತಾನೋ ನಾನಲಿಯೆನು. ಇದು ನಾಧ್ಯವಿದೆ, ಹೇಗೆಂದು, ಕೆಲವು ಅಹಾಯಕಾರಕವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ನಾಧ್ಯತೆಯು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಬಹುಶಃ ದಾಟಹೊಂದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದೇವರ ವಾಗ್ಣನೀಗಳ ಬಜಿತವಾದವುಗಳ - ಮತ್ತು ಯಾರೆಬ್ಬಿರೂ ಅಪ್ರಾಣಿಕನ್ನು ಬದಲಾಗಿರು. ದೇವರು ವಿನಾಸ್ಯಾದರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಯೋಜಿಸಬಹುದು, “ಬಜಿತವಾ ಗಿಯೂ ಇದು ಆಗದು” ಆದರೆ ದೇವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ನಿನು ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟನೂಲಾಲಿ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಶ್ರೀರೇಖಾಧಿಸಬಹುದು, “ನಾನು ಆಹಾಬ ಮತ್ತು ಕೆಂಜೆಬೆಲಿಂಗರಂತಲ್ಲ” ಎಂದು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಬಿಷಯದಲ್ಲ. ನಿನು ಹಾಹಿಯಾಗಿದ್ದಿ (ರೋಮಾತ್ಯರ 3:23), ಮತ್ತು ಹಾಹಿಗಳಾಗಿ ದೇವರ ವಾಗ್ಣನವು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ: “ಹಾಕವು ಹೊಡುವ ಸಂಬಳ ಮರಣ” (ರೋಮಾತ್ಯರ 6:23). ಇದನ್ನು ಸಂಜಿಲ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಗಾಗಿ ಕರ್ತನೆಡೆಗೆ ಓಡಿಹೊಗಿಲಿ!

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ದೇವರ ಪುನರುಜ್ಞಾರವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಮತ್ತು ಯಾರೆಬ್ಬಿ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇದನ್ನು ಪಿರಸ್ತಲಿನಬಾರದು. ದೇವರ ವಾಗ್ಣನೀಗಳು, ಅವು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಾಗಿರಲ ಅಥವಾ ಶಾಪವಾಗಿರಲ, ಯಾವಾಗಲೂ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು. ಅವು ಹೇಳಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ನೂರಿತವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾರು ಪಂಗಣಗಳರೇ ಕಿಲಿ ಹೃದಯಿಯಾದ ಆಹಾಬನು ಹಳ್ಳಿತ್ತತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಆಹಾಬನ ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ದೇವರ ಕೊಳೆವು ಅನಿಧಿಷ್ಟ ಕಾಲದವರೆಗೆ ತಡೆಹಿಹಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ದೇವರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎಳ್ಳರವಾಗಿರು, ಮತ್ತು ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಲಿ.

ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೋಗಿಸಿದಿಲ!

ಲೇಖಕರ ಅಪ್ಪಣಿ: ಆಹಾಬ ಮತ್ತು ಕೆಂಜೆಬೆಲಿಂಗನ್ನು ಶಾರೀರಿಕ ಆರ್. ಜ. ಅಂ. “ಕೆಲದಿನ ಹೊಡುವುದು ದಿನ” ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ನಾನು ಈ ಬೋಧನೆಗೆ ಖಣ್ಣಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಲುದಾಕರಣಿಗೆಂತಹ ಹಾರದಲ್ಲ ಉಹಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮುಖ್ಯತ್ವದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಣನೆ

“ಇದೇ ಲೀತಿಯ ತತ್ವದ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಷ್ಠಿಣವು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೋಳಿತ್ತಿರಲ್ಲ ಈ ಹಡವು “ತತ್ವನೇ” ಎಂದು ನಿಹಿತ ಬಳಣಲ್ಪಣಿಯಾಗಿದೆ. ಪಜನ 12 ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು “ದುಷ್ಪಮನುಷ್ಯನು” ಗುಳಿಲಕ್ಷಣಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ; ನಂತರ ಪಜನ 15 ಅತನ ಹಣಿಬರಹವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಆದ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ತತ್ವನೇ ವಿಹತ್ತು ನಂಭಬಿನುವರು, ಏಷಿದ ಹಾಗೆ ಫರ್ಕನೇ ಮುಂದಿಯವನು!”¹ ಇಂದು ಅ ಹಣಿಗಳ ಬಜಿತವಾದ ನೇರಿಯ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ಬಜಿತವಿಲ್ಲ.² ಅನೇಕ ಹೇಳಣ ಒಡಂಬಿಡಿಯ ಬಿಪರಿಗಳಾಗಿ ನಿಹಿತ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀಘಣಾತುಪ್ತಿ: “ದೇವರು ಅವರಿಗೆ (ಅನ್ಯ ಜಿನಾಂಗಗಳಿಗೆ) ಒಪ್ಪಿಡಿದನು” (ರೋಮಾತ್ಯರ 1:24, 26, 28). (KJV ಯಿಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜತ್ತಮಯ ಅಂಶಗಳಿಗೆ “ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಜಟ್ಟುಜಟ್ಟಿದ್ದರು.”) ಕೆಲವರು ಕಲ್ಲು ಹೃದಯಿಂದ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ “ಅವರಲ್ಲ

మానసాంతర కుట్టసుపుదు అనాధ్య” (జిత్య 6:6). చేందల యొఱహాన 5:16 కేళబండీ నెందరే “కావచు మరణదేగే నడెనుత్తదే.”⁷ ⁸ ఒడగినప్పటి భారగళన్న నోఎడిల. ⁹ అభికాలిగళ నలయాగి పట్టగణి భాగవిరుపుదర మేలి వ్యత్యాసచాగుత్తదే. ¹⁰ నోఎడిల. అరణ్యకాండ 36:1-9; 27:1-11. ¹¹ అరను 22:39; నోఎడిల తీర్ణనే 45:8; ఆమోన 3:15. ¹² ఆమోన 6:4 నోఎడిల. ¹³ ఇదు బహుశి జిష అమృతిలీయాగిరబీళు, ఇదు దంత వణచస్తు కోలుక్కిత్తు. ¹⁴ KJV యెల్ల ఇదర వేదభాగద అశ్వరథిసి నక భాషాంతగళంద ఇదన్న ఎరవలు తడెయలాయట.

¹¹ పజన 19న్న నోఎడిల. ¹² ఇదు దేవర సియమచల్ల, ఆదరే భూవద క్రిరదఱ్లన త్రాజిన నాంతదాయిక సియమగళాగిరిద్దపు. ¹³ Clyde M. Miller, *Living Word Commentary on First and Second Kings* (Abilene, Tex.: ACU Press, 1991), 298. ¹⁴ తునంగి 8:11.

తాతడ రూపురేణు

పరిజయ

- A. నాపు దేవర స్త్రీలి మత్తు తాళైయ మేలన తారగళన్న ఆనందినుక్కిరుత్తేంచే, ఆదరే నాపు దేవర న్యాయ మత్తు హవిత్తకేయ బగేగే బోధినదే, నాపు దేవర సంపూర్ణం సంకల్పించన్న (అప్పోన్తలర కృత్యగళ 20:27) బోధినలారెపు ఇదు తాపవన్న నికినద దేవర భాగవాగిదే. ఎఱాయన బగేగే నమ్మ సరచిగలు ఆ స్వభావచస్తు తోలినుత్తదే.
- B. 1 అరను 21క్కే కోణప మున్న, నాపు దృష్టాంతికలసిద తక్కువన్న సంస్కారిసోఽా:

 - 1. కులీ ఒడంబడికేయ పెలజ్జేదగలు: జ్ఞానోణ్ణి 29:1; 6:12, 15
 - 2. దృష్టాంతగలు:
 - a. సోణదోషమ మత్తు గేంచమార (ఆదికాండ 19)
 - b. ఇస్తుయీలు మత్తు యుదాయ రాజ్యగలు (2 పూవంకాలప్యత్తాండ 36)
 - c. బెల్ఫోర్ (దానియీల 5)
 - d. ఆరిష్పద కేరోద (అప్పోన్తలర కృత్యగళ 12; గమనిసి వజన 23)
 - 3. కేండ ఒడంబడికేయ బిపరణిగలు (రేణుమాత్రు 1; ఇజ్యియ 6: 1 యొఱహాన 5)

- C. నాపు ఆహాబ మత్తు కుజిబెలర కెట్టతనపన్న నోఎడిదేపు. ఈగ నాపు వేద భాగదఱ్లన అతి సింజకాయంద కడె నోఎడువా మత్తు దేవరు “ఇష్టు నాకు” ఎందు దేవరు కేళబుదన్న నోఎడువా!
- I. నాబోఇన బిరుద్దద తాప (21:1-16)
 - A. “అనంతర సంభవిస్తిద్దేనందరే” (పజన 1ఎ):
 - 1. ఎఱాయను ఆ ప్రదేశికింద తాజేయాదను
 - 2. ఆహాబను మత్తు ఇస్తుయీల్యరు తమ్మ నషజకాయంగళగే హిందియిదరు
 - B. ఆహాబసిగే హేలచ్చోందు బేకిత్తు మత్తు నాబోఇను అదన్న అవసిగే తెగెదుకొళ్లు జడలల్ల.

1. ಪಜನೆ 1ಇ: ರಾಜಧಾಸಿಯಾದ ನಮಾಯಿರು ಇತ್ತೀಲನ ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಮಾವರ್ಚೈಯ ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಚ್ಯಾಲ ದಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರೆ ಆಹಾಬನು ಇತ್ತೀಲ ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು.
 2. ಪಜನೆ 2: ಆಹಾಬಸಿಗೆ ನಾಬೋಽತನ ಧೂಕ್ಷೇತೋಽಪವು ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರೆ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲರು ಕಾನಾಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಭೂಬಿಯ ಕುಲಗಳಿಗೆ ತುಮುಂಬಗಳಿಗೆ ಹಂಜಿಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆ ಭೂಬಿಯ ಆ ತುಮುಂಬದೊಂದಿಗೆಯೇ ಇರುತ್ತು (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 25).
 3. ಪಜನೆ 3: ನಾಬೋಽತನೂ ಸರಕ ಬಾಳಸಿಗೆ ಅಡ್ಡಜೀಳದ ವಿಶು ನಾವಿರ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು.
 4. ಪಜನೆ 4: ಆಹಾಬನು ಮುಸಿನುಗೋಂಡನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತಸಿಗೆ ಧೂಕ್ಷೇತೋಽಪವು ಸಿಗದೆ ಇದ್ದುದಲಂಡ.
 5. ಪಜನೆ 5: ಕೆಂಜಿಬೆಲಳ ನಮಸ್ಕರಿಯ ಏನೆಂದು ಗೋತ್ತಾಯಿತು.
 6. ಪಜನೆ 6: ಆಹಾಬನು “ದುಃಖದ ಕಥೆಯ ತಿಳಯುತ್ತದೆ.”
 7. ಪಜನೆ 7: ಕೆಂಜಿಬೆಲಳ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕೆಳಕಿದಳ ಮತ್ತು “ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.
- C. ಹೊಲವನ್ನು ಹಡೆಯಲು ದೇವರ ನಿಯಮವನ್ನು ತಿರುಞುವ ಕುತಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.
1. ಪಜನೆ 9:
 - a. ಉಪವಾಸವು ಫೋಣಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿತು. ನಿಯಮ 1: ಉಪವಾಸವನ್ನು ಹೋಣಿಸಿನುವದು ದೇವರ ಕೋಪದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು.
 - b. ನಾಬೋಽತನು “ಜನರೋಳಗೆ” ಗೌರವನಾಭವನ್ನು ಹಡೆದವನಾಗಿದ್ದನು. ನಿಯಮ 2: ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ಕೆಳ್ಳಬೇಕು.
 2. ಪಜನೆ 10:
 - a. ಅಯೋಗ್ಯ ಜನರು ನಾಬೋಽತನ ವಿರುದ್ಧ ನುಳ್ಳಿಕೆಂಳಲು ವಂಜನೆಗೆ ಒಳಗಾದರು. ನಿಯಮ 3: ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ನಾಳ್ಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.
 - b. ಅವರು ನಾಬೋಽತನ ಮೇಲೆ ದೇವದೂತಣಿಯ ಅಪವಾದವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರು. ನಿಯಮ 4: ದೇವದೂತಣಿಗೆ ಮರಣವೇ ಶಿಕ್ಷಿಯ ಆಗಿತ್ತು. ನಿಯಮ 5: ಇದು ಮರಣಹೊಂಡವರೆಗೂ ಕಲ್ಲೆನೆಯುವರೇ ಆಗಿತ್ತು.
- D. ನಾಬೋಽತನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು, ಮತ್ತು ಕೆಂಜಿಬೆಲ ಹಾಗೂ ಆಹಾಬರು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು.
1. ನಾಬೋಽತನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು (ತನ್ನ ಸಂತಾನದೊಡನೆ: ನೋಡಿಲ 2 ಅರನು 9:26).
 2. ಪಜನೆ 14: ಆ ಸಂದೇಶವು ಕೆಂಜಿಬೆಲಿಜಿಗೆ ತಳುಹಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿತು.
 3. ಪಜನೆ 15: ಆಕೆಯ ಅದನ್ನು ಆಹಾಬಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.
 4. ಪಜನೆ 16: ಆಹಾನು ತರುಗಿ ಸಂತುಷ್ಟಾದನು.
- II. ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಯ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು (21:17-24, 27-29; 22:38; 2 ಅರನು 9:21-36).

- A. ಎಲ್ಲಾಯನು ದೇವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರುಹಿದನು.
1. ವಜನ 17-19: ಕರ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ತಿರಿಗಿ ಎಲ್ಲಾಯನಿಗಾಯಿತು.
 2. ವಜನ 20-24: ಎಲ್ಲಾಯನು ಆಹಾಬನನ್ನು ಕಂಡನು ಮತ್ತು ಕರ್ತನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು.
 - a. ನಾಯಗಳ ನಾಭೋಽನ ರಕ್ತವನ್ನು ಎಲ್ಲ ನೆತ್ತಿದವೋ ಅಲ್ಲಯೇ ಆಹಾಬನ ರಕ್ತವನೂ ನೆತ್ತಪವು (ನೋಡಿಲ ವಜನ 19).
 - b. ನಾಯಗಳ ಇಜ್ಞೀಅನಲ್ಲ ಈಜೆಬೆಲಜನ್ನು ತನ್ನಪವು (ವಜನ 23).
 - c. ಯೀಂಹವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಇತರರೂ ಅಲ್ಲ ಉಹಣ್ಣಿತಲಿದ್ದರು (2 ಅರನು 9:25). ಈ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶವು ಅಜಯದಂತೆ ಯೀಂಹ ಬಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಜಿತಿತವಾಗಿತ್ತು.
 3. ವಜನ 27-29: ಅತ್ಯಾರ್ಥಿ! ಆಹಾಬನು ಭಯಜಡ್ಡನು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡನು, ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬ್ರಹ್ಮದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡನು.
- B. ದುರಧೃತ್ಯಾಶಾಶಾತ್, ಆಹಾಬನ ಹಜ್ಞಾತ್ವಾಪವು ಅಲ್ಲಿಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆಹಾಬನಿಗೆ ಏನೂ ಸಂಭವಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನು, ಮತ್ತು ಆತನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಮಾರ್ಗಗಳತ್ತ ತಿರಿಗಿಕೊಂಡನು (ಗಮನಿಸಿಲ ಪ್ರಸಂಗಿ 8:11).
- C. ದೇವರ ಬೇರಲಕೆಯ ಕಾಯ್ದದ ವಾಗ್ದಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.
1. ಆಹಾಬ (1 ಅರನು 22)
 - a. ಆಹಾಬನು ವೇಳಬದಲಸಿಕೊಂಡು ಯಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು, ಗುಲಿಯಲ್ಲದ ಬಾಣಿಡುವವನ ಬಾಣವು ಆಹಾಬನ ಯಾದ್ಧ ಕವಚವನ್ನು ಸೀಳಿತು.
 - b. ವಜನ 38: ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು.
 2. ಈಜೆಬೆಲಳು (2 ಅರನು 9)
 - a. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಣಗಳು ಸಂದರ್ಭ, ಎಲ್ಲಾಯನ ಬದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಂತನು ಬಂದನು. ಆಹಾಬನ ಮಗನಾದ ಯೀಹೋಽರಾಮನು ಹಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು, ಮತ್ತು ಈಜೆಬೆಲಳು ತಾಯಿಯಾದ ಅರಾಬಿನ್ ಕರ್ವಣ ರಾಜೀಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇದು ಆಹಾಬ ಮತ್ತು ಈಜೆಬೆಲರ ಕಥೆಯ ಸಮಾರೋಹದ ಸಮಯವಾಗಿದೆ.
 - b. 2 ಅರನು 9:21, 25, 26, 30-36ನ್ನು ಓದಿಲಿ. ಎಂಥ ದ್ಯಾಹಿಕರಬಾದ, ದ್ಯಾಹಿದ ಕಥೆ ಇದು!

ಮುಕ್ತಾಯ

- A. ನಾವು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಾಯಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯನುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ:
1. ದೇವರ ತಾಳ್ಳಿಗೆ ಒಂದು ಖಿತಿಯ ಇದೆ - ಮತ್ತು ಇದು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದು ಎಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ತಿಳಿಯದು.
 2. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನವು ಲಜಿತವಾದವು - ಮತ್ತು ಯಾರೋಬ್ಬರೂ ಅವುಗ ಇನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಾರಂತು.
 3. ದೇವರ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಘೋಷಣೆ - ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾರಂತು.
- B. ದೇವರು ಕರುಣೆಯಿಷ್ಟ ದೇವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

വളരെയാണ്

